

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.293/2021/3.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Varga István ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Sepsi Tibor Lajos ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.424/2021/3-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 19.P.23.302/2020/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak – külön felhívásra – megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1998 óta országgyűlési képviselő, a név parlamenti frakciójának tagja, 2006 óta a parlament névlnak elnöke. helységi lakos, mindig ezt a körzetet képviselte, évek óta végez mezőgazdasági tevékenységet.

[2] Az alperes által kiadott ezalenyeg.hu internetes oldalon 2020. június 30-án jelent meg cikk „cím4” címmel. A cikk kiemelt bevezető részében szereplő közlés szerint a felperes mint néves képviselő keze sok kellemetlen ügyben benne van, bár helységi képviseli, nem zavarja, ha a helyiek életét teszi tönkre, az ország ellen elkövetett bűneiről nem is beszélve. Itt közlik, hogy a felperes neve sokszor felbukkan, ha mutyizásról van szó. A cikk beszámol arról, hogy a felperes nagyon szeret felszólalni, a legtöbb kárt a benyújtott javaslatai teszik, amiből nem egy a magyar emberek meglopását tette lehetővé. Ennek példaként említi, hogy a felperes nyújtotta be a földosztásos lopás tervezetét. Ebből született meg a „Földet a gazdáknak” elnevezésű pályázat, amiből valójában a gazdák semmit sem láttak, mivel minden ki lett osztva az olyan név-csicskásoknak, mint például. név2 és haverjai. A cikk közlése szerint a helységi környéki értékes alföldi termőföldek egy részét is így nyúlták le. A szerző a felperes személyét illetően arról ír, hogy aki az otthonát képes így kiárusítani, abban nem lehet megbízni, továbbá emellett neki és családjának is jutott a mézescsuporból, a felperes szülőfaluját, helységet is kisajátította, 18 hektáros erdőt, szántót és egyéb földterületet kebelezett be. A cikk szerint „ilyenkor biztosan jól jött az adófizetőktől elcsalt mutyipénz”.

[3] A cikkben említett „Földet a gazdáknak” program 2015-ben indult azzal, hogy az állam által nem használt földeket nyílt árverésen a gazdálkodók számára értékesítették. Az erre vonatkozó név4zati döntést nem a felperes kezdeményezte.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a 2020. június 30-án megjelent „cím4” című cikkben valótlanul állította, hogy ő nyújtotta be a földosztásos csalás tervezetét, amivel lehetővé tette a magyar emberek meglopását, továbbá annak valótlan állításával, hogy a felperes a földterületeit az adófizetőktől elcsalt mutyipénzből szerezte, megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. További jogkövetkezményként kérte az alperes kötelezését 500.000 forint sérelemdíj és járulékainak megfizetésére. Keresetében előadta, hogy a cikkben hivatkozott „Földet a

gazdáknak” program nem volt csalás, az arra vonatkozó javaslatot nem ő terjesztette elő. Egyetlen földekkel kapcsolatos önálló indítványt terjesztett elő a 2014. és 2018. közötti parlamenti ciklusban, abban azonban semmilyen földosztásról nincs szó. Hangsúlyozta, hogy saját földterületeit nem az adófizetőktől elcsalt mutyipénzből szerezte. A sérelemdíj iránti igényét azzal indokolta, hogy a cikk sérelmezett tartalma miatt magyarázkodásra kényszerült.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a perbeli cikk közéleti vita részét képezi. A felperes magánéletét és emberi méltóságát a kifogásolt közlések nem sértették, a felperesnek közszereplőként pedig a kifejtett véleményt tűrnie kell. Tényállításként kizárólag az értékelhető, hogy a felperes nyújtotta be a „Földet a gazdáknak” programot megalapozó törvénytervezetet, amely valóban téves, ez azonban a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen, jóhírnevének megsértésére nem alkalmas. Ebben a körben előadta, hogy a felperes 2006 óta név3ként vezeti az Országgyűlés név1át, a kérdéses programot megalapozó törvényjavaslat kapcsán is ő vezette a szakbizottság tárgyalását, és ő jegyezte a Bizottságnak a törvényjavaslatokat támogató ajánlásait. A felperes az adott körben a törvényalkotást nem ellenezte, a javaslatot megszavazta, így jóhírnevének megsértésére a kifogásolt közlés nem alkalmas. Az elcsalt mutyipénzre vonatkozó közlés összefüggéseiből megállapítható, hogy a cikk semmilyen konkrét korrupciós vádat nem fogalmazott meg a felperessel szemben, hanem azt a véleményt fejezte ki, hogy a név4zás jelenlegi formája és a név4párti politikusok, így köztük a felperes gazdagodása név4zati, politikai és gazdasági pozíciókkal megvásárolt feltétlen lojalitáson alapul, a politikusok fizetését pedig az adófizetők állják.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes által kifogásolt első közlést vizsgálva megállapította, hogy az tartalmilag két részre bontható. Nem vitatottan tényállításnak tekintette, hogy a felperes nyújtotta be a „Földet a gazdáknak” nevű pályázatot lehetővé tévő törvényjavaslatot, amit az alperes földosztásos csalásnak minősített. Az elismerten valótlan tényállítást az elsőfokú bíróság a felperesre nézve nem találta sértőnek, figyelemmel arra is, hogy a programmal kapcsolatos törvényalkotást a felperes nem ellenezte. Az első közlés második fordulát („földosztásos csalás”) a javaslatra vonatkozó véleményként minősítette, amit a programra vonatkozó kritikaként értékelt, és úgy foglalt állást, hogy ebben a tekintetben a felperes személyes érintettsége nem állapítható meg, így a keresetösségi joga hiányzik.

[7] A második kifogásolt közlés (a felperes vagyonosodása mutyipénzből) tekintetében az elsőfokú bíróság idézte a cikk részleteit és a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásában rögzített vizsgálati szempontok alapján azt úgy értékelte, hogy a cikkben nem szerepel olyan állítás, hogy a felperes a földterületeit az adófizetőktől elcsalt mutyipénzből szerezte. A kifogásolt részlet véleménynyilvánításnak minősül azzal a tartalommal, hogy a felperes gazdagodása összefüggésbe hozható az általa vállalt név4zati, politikai tevékenységgel.

[8] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a cikk egésze a felperest bíráló kritika, vélemény, s miután a felperes közszereplőnek minősül, az Alkotmánybíróság gyakorlatára is figyelemmel a felperes tűrni köteles az alperes által megfogalmazott kritikát, bírálatot, ezért a jóhírnév megsértése a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. § (2) bekezdése alapján nem állapítható meg. A bírálat a felperes közéleti

tevékenységével volt kapcsolatos, családi életét, magánéletét nem érintette, emberi méltóságát nem sértette, a kifejtett vélemény kifejezés módjában pedig nem volt indokolatlanul bántó vagy sértő. Az alperes cikke nem lépte túl a véleménynyilvánítás Alaptörvény által biztosított kereteit. A jogsértés megállapításának hiányában a felperes által igényelt jogkövetkezmények alkalmazására sem kerülhetett sor.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[10] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel abból, hogy a kifogásolt részeket a cikk egészét, összefüggéseit figyelembe véve a társadalmi közfelfogásnak megfelelően szükséges értékelni. A cikkben a szerző markáns véleményét fogalmazta meg a „Földet a gazdáknak” programról („földosztásos csalás”) és arról, hogy a felperes a vagyongyarapodását is ennek a csalásnak minősített programnak köszönheti, ezért őt hiteltelen politikusnak tartja.

[11] Az első kifogásolt kitétel kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy a közlés első és második fordulatát is együttesen kell értékelni. Miután a „földosztásos csalásként” történő minősítés az egyébként helytelenül a felperesnek tulajdonított törvényjavaslatra vonatkozott, a kereset elutasításának a felperes keresetösségi joga hiánya miatt nem volt helye. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a közlés második fordulatát az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyesen értékelte véleménynyilvánításként, politikai értékelésként.

[12] Az első közlés első fordulata (a törvényjavaslat felperes által benyújtása) tekintetében helytállónak találta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a tényállítás ugyan valótlan, de nincs a felperes személyét sértő tartalma. A társadalmi közfelfogás szerint ugyanis nincs különösebb jelentősége annak, hogy a kérdéses javaslatot a felperes nyújtotta be vagy azt egyébként név4párti politikusként, illetve a név1 elnökeként támogatta. Kifejtette, hogy a földprogramra vonatkozó törvény közérdeklődésre számot tartó politikai vita részét képezte, a megítélése nem egységes, ezért önmagában a törvényjavaslat benyújtását nem lehet a felperes negatív megítélésére alkalmasnak, objektíve sértőnek értékelni. A közlés lényegeként a másodfokú bíróság azt határozta meg, hogy a cikk szerzője magát a jogszabályt, illetve annak eredményét értékelte negatívan, azt minősítette csalásnak, ez pedig a szerzőnek a földprogramra vonatkozó politikai vitában elfoglalt álláspontja, véleménye volt. Az olvasó feladata annak eldöntése, hogy ezt a véleményt miként ítéli meg, azzal egyetért vagy sem. A másodfokú bíróság szerint az ilyen véleményeket, kritikákat a közügyek szabad megvitatása körében a Ptk. 2:44. §-a és az azt értelmező 7/2014. (III. 7.) AB határozat alapján a felperes túrni köteles.

[13] A második közlés (a felperes vagyongyarapodása) tekintetében a másodfokú bíróság egyetértett a felperes azon fellebbezési érvelésével, miszerint a cikk szövegösszefüggésében értelmezve tartalmazza azt, hogy a felperes a földterületeit az adófizetőktől elcsalt mutyipénzből szerezte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az átlagolvasó számára is világos, hogy a cikk csupán rögzíti a felperes magánvagyonának kereteit, de konkrétan nem számol be arról, hogy a felperesnek honnan volt pénze földvásárlásra, nem szól semmilyen konkrét, felperest érintő bűncselekményről, csalásról és vesztegetésről, ami a földprogramban való politikai részvétel körén kívül esne. E kitétel a felperes közéleti szerepvállalásából és vagyongyarapodásából levont következtetést jelenít meg a szerző, a földprogrammal összefüggő büntetőjogi tartalmú kifejezések nem tényállítást, hanem erőteljes politikai véleménynyilvánítást tartalmaznak. A másodfokú bíróság egyetértve az elsőfokú bírósággal hangsúlyozta, hogy a felperesnek politikai közszereplőként túrnie kell a közéleti szereplésével összefüggő kritikát, véleményt. Értékelendő az a körülmény, hogy a közszereplő politikusok mindenki másnál szélesebb körben és hatékonyabban tudnak élni a

reagálás lehetőségével, illetve az ő minősítésüket a közvélemény eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, politikai megnyilvánulásként értékeli.

[14] A másodfokú bíróság összességében megállapította, hogy a perbeli cikk teljes egészében véleménycikknek tekinthető, amelynek tényalapja a vagyongyarapodás és a felperes részvétele a földprogram törvényhozási folyamatában. Az e tényeken túlmutató, konkrétum nélküli, provokatív, elfogult feltételezés cáfolatára a felperes hatékony kommunikációs csatornákkal rendelkezik, a közéleti vitát a cáfolatra alkalmas információk közvélemény felé történő továbbítása mozdíthatja elő.

[15] A felperes fellebbezési érvelésére reagálva a másodfokú bíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolására is figyelemmel rögzítette, hogy amennyiben az alkotmánybíróági határozatban megfogalmazott érvek a közhatalom egyes gyakorlóinál hivatásuknál fogva gyengülnek, a személyiségvédelem felerősödhet, a felperes azonban nem tartozik ebbe a személyi körbe. A felperes által hivatkozott eseti döntés tekintetében a jogerős ítélet megállapította, hogy az eltérő helyzetre, nem politikai türeli kötelezettségére vonatkozott, ezért a felperes fellebbezését nem alapozhatta meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte.

[17] A felperes felülvizsgálati álláspontja szerint mindkét kitétel a személyét sértő valótlan, tényállítás. Az első fordulat esetében azt állították róla, hogy a „földosztásos csalás” tervezetének benyújtója volt, és ezzel lehetővé tette az adófizetők meglopását. A második kitétel esetében pedig azt fogalmazták meg a személyéről, hogy vagyona az adófizetőkől elcsalt mutyipénzből származik. Előadta, hogy a „Földet a gazdáknak” program nem volt földosztásos csalás, ráadásul az arra vonatkozó javaslatot nem ő terjesztette elő. Megsértett jogszabályként a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, illetve a jogkövetkezmények körében a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontját és a Ptk. 2:52. §-át jelölte meg. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló tényeket, adatokat a jogerős ítélet okszerűtlenül mérlegelte és azokból jogszerűtlen következtetéseket vont le.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[20] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki. A jelen esetben abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat megsértve utasította-e el a

felperes személyiségi jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt előterjesztett keresetét.

[21] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A IX. Cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[22] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése. A 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

[23] A felperes nem vitatottan politikai közéleti szereplőnek minősül. A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A (2) bekezdés szerint a közéleti szereplőt a közügyek vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a jelen esetben a perbeli cikknek nem volt magánéleti, családi vonatkozása, az teljes egészében a felperes közéleti szerepléséhez kapcsolódott.

[24] A PK 12. számú állásfoglalás szerint az igény elbírálásánál a közleményeket a maguk egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában ugyancsak nem lehet jogsértés megállapításának alapja (II-III. pont).

[25] A felperes álláspontja szerint a perbeli sajtóközleményben kifogásolt kitek a személyére vonatkozó valótlan és sértő tényállítások, ezért az eljáró bíróságok helytállóan vizsgálták először azt, hogy a kifogásolt közlés tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül. E körben jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy az első kitétel első fordulata tényként állította, hogy a felperes nyújtotta be a „földosztásos csalás” tervezetét, amelyből a „Földet a gazdáknak” elnevezésű program megindult. Azt az alperes sem tette vitássá, hogy az erre vonatkozó javaslatot nem a felperes terjesztette elő. A jóhírnév megsértése megállapításának a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint azonban a személyre vonatkozó valótlan tényállítás mellett az is feltétele, hogy a tényállítás az adott személyre nézve sértő tartalmat hordozzon. A jogerős ítélet a PK 12. számú állásfoglalás figyelembe vételével, helytállóan

állapította meg, hogy a perbeli cikk egésze a felperes mint közhatalmat gyakorló politikus személyét, közéleti tevékenységét és a „Földet a gazdáknak” programot támadó erőteljes kritika, politikai vélemény. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint egy-egy kitétel megítélésénél nem a felperes szubjektív sértettség-érzéséből kell kiindulni, hanem azt kell megvizsgálni, hogy a társadalmi közfelfogás, az átlagolvasó értelmezése szerint a közlemény szerzője milyen tartalmat kívánt kifejezésre juttatni. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a szerző tévesen a felperesnek tulajdonított törvényjavaslatot kritizálta, azt minősítette „földosztásos csalásként”. Ez a minősítés markáns politikai vélemény, nem pedig bizonyítható tény, ezért a felperes személyének megítélése szempontjából külső objektív szemlélet szerint nincs érdemi jelentősége annak, hogy a kritizált javaslatot személy szerint a felperes, vagy más személy terjesztette elő, figyelemmel arra is, hogy a kérdéses programmal kapcsolatos törvényjavaslatot utóbb a felperes a névl elnökeként támogatta, illetve a parlamentben megszavazta. A földprogramra vonatkozó előterjesztés a közéleti vita részét képezte, annak megítélése vitatott volt, ezért önmagában a törvényjavaslat benyújtására vonatkozó közlést nem lehet sértő tartalmú állításként értékelni.

[26] Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. A jogalkalmazás során mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy mivel a politikai véleménysszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. Kiemelte az Alkotmánybíróság, hogy a közéleti szereplők saját döntésük alapján válnak a közügyek másoknál aktívabb alakítóivá, vállalva ezzel az érintett közösség nyilvánosság előtti értékeléseket és bírálatokat is, ezért a közügyek vitatása körében őket érintő vagy minősítő, a személyüket támadó véleménynyilvánításokat nagyobb türelemmel kell tűrniük {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [45], [49], [50], [57]}.

[27] A második kifogásolt kitétel esetében, amely a felperes vagyongyarapodását az „elcsalt mutyipénzzel” hozta összefüggésbe, ugyancsak helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a közlés a felperes közéleti szerepvállalásához kapcsolódó markáns politikai vélemény, semmilyen konkrét bűncselekményt nem ró a felperes terhére, a szöveg összefüggéseit is figyelembe véve nem minősül tényállításnak. Az Alkotmánybíróság határozatának indokolására is figyelemmel, helytállóan értékelte a jogerős ítélet azt a körülményt, hogy a közszereplő politikusok mindenki másnál szélesebb körben és hatékonyabban tudnak élni a tömegkommunikációs eszközökkel az őket ért támadásokkal szemben, illetve az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli {7/2014. (III.7.) AB határozat Indokolás [57]}.

[28] A felperes vagyongyarapodása tekintetében megfogalmazott erőteljes, markáns vélemény pedig nem lépi túl a szabad véleménynyilvánításhoz való jog, közszereplők esetében tágabban értelmezett kereteit.

[29] A felperes téves érvelésével szemben a perbeli jogvita eldöntése nem a bizonyítékok mérlegelésén alapult, mert a szövegösszefüggésben való vizsgálat alapján jogkérdés volt annak megítélése, hogy a sajtóközleményben kifogásolt közlés alapján megállapítható-e a személyiségi jog megsértése. Ezért a felülvizsgálati kérelemben - egyébként megsértett jogszabályhely megjelölése nélkül - a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére vonatkozó felülvizsgálati álláspont - az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjára is figyelemmel - a felülvizsgálati eljárás keretében nem volt vizsgálható.

[30] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[31] 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdés, 2:44. § (1) bekezdés, 2:45. § (2) bekezdés

PK 12. számú állásfoglalás

A döntés elvi tartalma

[32] A politikai, közéleti szerepelő a közügyekkel kapcsolatos tevékenységének éles, markáns megfogalmazású kritikáját is tűrni köteles. A személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok nem adnak alapot személyiségi jogsértés megállapítására. A közügyekben megfogalmazott vélemény, kritika jogi védelme kiterjed a tényállításokra is, jogi korlátot ilyen esetben az emberi méltóság védelme jelenti.

Záró rész

[33] A pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, áthárítható költsége nem merült fel. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes köteles az államnak megtéríteni a Pp. 101–102. §-ai alapján, amelynek mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[34] A Kúria felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró